

Mùa Hạ Vàng

Bầy chim sẻ bay về...ồn ào như cái chợ! Hoa vườn tôi hớn hở / nở bung chào bầy chim!

Bầy chim về...thiếu em / hoa cũng có một nụ / không nở mà buồn rữ...chắc là vì thiếu em?

Tôi đưa tay lên tim...hình như thiếu một nhịp? Tôi lắng tai đếm tiếp...lại trở lại ban đầu!

Một nhịp tim đi đâu? Hỏi bầy chim không đáp! Hỏi em thì nước mắt / như ứa ra bao giờ...

Tôi nguệch ngoạc bài thơ / mấy câu rồi thật vụng. Lẽ nào mình lúng túng / nhớ người ta quá chùng?

Vừa mới hết mùa Xuân. Bây giờ là mùa Hạ...Tôi rời hoa, ngắt lá: "Em thơ! Chị đẹp đâu?".

Thơ Huyền Kiêu tôi lau / sáu chữ nhòe một chữ! Ngó ra đồng, buồn chớ...một cánh đồng hoa quỳ!

Em thơ, Chị đẹp đi / hái hoa dọc bờ suối? Em thơ cười không nói. Bầy chim sẻ râm ran...

Cả thế giới tiêu tan...những đám mây trắng đục! Buồn ôi trời sắp khóc...chuyện gì đó, chắc thôi!

*

Tôi ném gạo giữa trời / cho bầy chim tranh nhặt. Tôi hứng ném vào mắt / một giọt nước trời mưa.

Em ơi em, bài thơ...thế là xong, em nhỉ? Em thơ, em thấy Chị / nói giùm Chị đi đâu?

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ Huyền Kiêu: Hạ đỏ có chàng tới hỏi em thơ Chị đẹp em đâu?